

foretages for Tiden Grusarbejder der, og dertil har man engageret 30 Mand. Da disse Folk ankom, sagde man, at Lønningen var 20 Øre pr. Time, men man stillede i Udsigt, at den kunde blive 25 Øre. Folkene gik da i Arbejde og ventede til den første Lønningsdag, men da den Dag kom, fik de kun 20 Øre i Timen, og man sagde, at mere vilde man ikke give dem, fordi der var Folk nok at faa, saa at, hvis de ikke vilde arbejde, saa var der mange andre, som vilde arbejde for den Løn. Naar Staten stiller sig saaledes, driver den Spekulation i Nød og Arbejdsløshed og stiller sig paa et saa inhumant Standpunkt, som tænkes kan. Forrige Aar, da der var knapt med Arbejdskraft, betaltes der 2 Kr. 50 Øre om Dagen, men nu pincer man Arbejderne ned til en Dagløn af 2 Kr., fordi man siger, der er Folk nok at faa.

Dernæst siger den ærede Minister, at han ikke har mærket noget til den Blokade, som er iværksat paa Statens Maskinværksteder. Ja, det er muligt, men det kan forstås paa flere Maader, og det er i alt Fald meget mærkeligt og kan blive meget skæbnesvangert for Værkstederne. Jeg nævnte, forrige Gang jeg havde Ordet, at man paa de elektriske Værksteder havde maattet antage en Bogbinder, og det er mig bekendt, at der fra Maskinværkstederne er blevet sendt Bud til forskellige Arbejdere om at møde og tage Arbejde, men at de havde svaret nej, da de ikke ønskede at være Skruetrækkere paa Statens Maskinværksteder. Disse ere derfor nu stilledes saaledes, at de ikke kunne faa en eneste organiseret Arbejder, men ere henviste til at maatte tage, hvad der tilbydes sig, med andre Ord, henviste til de daarligste Folk, og det vil i Reglen sige den dyreste Arbejdskraft, saa at Ministeren paa ingen Maade, synes jeg, varetager Statens Interesser ved at stille sig saaledes.

Der var i Foraaret en Forhandling med den forrige Minister for Jernbanerne netop om Arbejdsforholdene under Jernbanvæsenet, og den Gang udtalte den daværende Trafikminister, at naar Arbejderne gennem deres Organisation henvendte sig til Staten som Arbejdsgiver, kunde de forhandle om Lønsprogsmaal, Arbejdstid osv., og Ministeren mente, at det saa vilde komme til en saadan Overenskomst, at Staten betalte samme Arbejdsløn til sine Arbejdere, som andre Arbejdsgivere maatte betale. Jeg vil spørge den nuværende Minister for offentlige Arbejder, om han ikke har gennemlæst denne Forhandling fra

Foraaret. Det antager jeg ikke, at han har, og jeg vil virkelig meget anbefale ham at efterlæse den i Rigsdagstidenden. Det forekommer mig nemlig mærkeligt, naar der foreligger en saa klar og tydelig Udtalelse fra en Minister, og denne Minister ikke er gaaet ud af Kabinettet, men endnu har Sæde der, at da en efterfølgende Minister ikke føler sig forpligtet til at indløse hans Ord. Jeg synes, at det maatte have været en Æressag for den nuværende Minister at søge at virkeliggøre den Udsigt og opfylde de Løfter, som hans Formand har givet. Det, Jernbanearbejderne have gjort, er, at de have fulgt netop det Raad, som den forrige Minister gav dem, at de skulde organisere sig og gennem deres Organisation henvende sig til Staten som Arbejdsgiver, saa vilde de faa de Stridigheder afgjorte, som der kunde være. Det have de gjort, men de ere blevne afviste fra den højeste Ledelse, fra den nuværende Ministers Side. Jeg synes, han staar her i stærk Strid med, i bestemt Modsætning til sin Forgænger. Jeg anbefaler, som sagt, den ærede Minister at gennemlæse den omtalte Forhandling. Jeg synes, det maa være en Æressag for ham at opfylde de Ord og Løfter, der faldt fra hans Formands Side.

Den ærede Trafikminister udtalte forleden Dag her i Tinget følgende, som jeg vil tillade mig at citere. Han sagde: „Jeg fordrer den største Høflighed mod hvem som helst, enten det er en højt stillet Embedsmand eller, som det ærede Medlem nævnte, to fattige Koner. De have god Tid til at være høflige, og de skulde være høflige,“ og føjede han til, „jeg vil derfor takke meget, om Klagerne vilde komme direkte, det skal øjeblikkelig blive paatalt.“ Jeg har nu en saadan Klage at forebringe for den højtærede Minister over Mangel paa Høflighed fra Jernbanens Side. Det er nemlig den Udtalelse, den ærede Minister fremkom med forgangen Dag, hvor han talte om de Arbejdere paa Sjælland, som have nedlagt Arbejdet, idet han sagde, om de ikke snart vilde foretrække Arbejde for Driveri. Han brugte altsaa Ordet Driveri over for disse Arbejdere. Ikke alene nægter han at forhandle med dem, men samtidig forhaaner han dem, fordi de have gjort Strejke. Jeg synes, at naar den højtærede Minister fordrer Høflighed, ja, den største Høflighed af sine undergivne, skulde han selv give Eksemplet og ikke udskælde og haane disse Arbejdere, fordi de ikke ville arbejde for den Sulteløn, Ministeren behager at byde dem. Disse Arbejdere